

Liefdesverklaringen Stadgers & Studenten

Anekdotes en succesverhalen

"Ik wil later ook in Groningen studeren" is een kreet die op basisscholen door het hele land al geregeld wordt geuit. De reputatie van de stad als 'echte studentenstad' snelt zichzelf voorbij en heeft inmiddels ook toekomstige generaties bereikt.

De JOVD Groningen en Student en Stad vinden het belangrijk dat de stad ook in de toekomst haar deuren wijdt open zet voor jongeren en studenten. De 12-jarigen van nu hebben nog een goed beeld bij onze stad. Wij zijn bang dat de stad dat straks niet meer van hen heeft, wanneer zij hier daadwerkelijk komen studeren.

De toon van politieke debat rondom jongeren en studenten is vaak fel. Daar is op zich niks mis mee, maar de JOVD Groningen en Student en Stad vinden het belangrijk om te benadrukken dat studenten en Stadgers vaak heel goed met elkaar om gaan. Daarom bieden wij de gemeenteraad van Groningen deze bundel aan, met daarin gedeelde ervaringen van Stadgers en studenten.

Met deze verhalen in het achterhoofd, moedigen we de Raad aan om debatten over jongeren met een positieve insteek te benaderen.

Hartelijke groet,

William van den Hoorn
Voorzitter JOVD Groningen

Suzanne Klein Schaarsberg
Fractievoorzitter Student en Stad

"Het mooiste voorbeeld van hoe stadgers en studenten samenleven in Groningen vind ik de viering van oud & nieuw. Zolang ik in Groningen woon komen we met de hele straat tijdens oud & nieuw net na middernacht bij elkaar op straat. We drinken dan wat champagne en vooral de buurmannen pronken met hun vuurwerk. Hoewel ik niet iedereen uit mijn straat ken en we als burens niet vaak samen komen denk ik dat dit toch wel laat zien dat studenten en stadgers prima samenleven in Groningen!"

Robbert, binnenstad

"Ik ben een paar jaar geleden verhuisd naar Groningen. Na een poosje ben ik terechtgekomen in de Zeeheldenbuurt. Het bevalt me hier heel goed, ook het contact met de burens. Als ik bijvoorbeeld mijn buurvrouw tegenkom dan groet ik haar altijd en zij mij. Ook hebben we elkaar weleens wat uitgeleend, een kopje suiker ofzo. Ik denk dus dat de band tussen de locals en de studenten gewoon goed is."

Roel, Zeeheldenbuurt

"Mijn buurvrouw is een wat oudere dame die alleen woont. Toen wij met drie vrienden naast haar kwamen wonen heeft ze ons vrijwel direct uitgenodigd om koffie bij haar te komen drinken. Ze vertelde dat ze het leuk vond dat er studenten naast haar kwamen wonen omdat de vorige bewoners (een wat ouder stel) maar saai waren. Het contact met de buurvrouw is na dat kopje koffie altijd erg goed gebleven. Af en toe vraagt ze ons om wat klusjes voor haar te doen. Zo helpen we vaak met de tuin en als er zware dingen getilt moeten worden. In ruil hiervoor worden we beloond met snoep! En daar ben je nooit te oud voor!"

Loes, Oosterhamrikkade

"Drie jaar lang heb ik samen met mijn 7 andere huisgenoten in een gezellig studentenhuys in het centrum gewoond. Vele feesten en partijen passeerden de revue en elk jaar organiseerden we met het hele huys een feest in de steeg waarin wij woonden. Kratten bier werden aangesleept, we zetten een zwembad op en de muziek klonk vrolijk door de steeg. Onze buurman die een eigen shoarmazaakje had, verleende daarbij al grapjes makend assistentie door ons verlengkabels uit te lenen en op zijn stroom aan te sluiten zodat we daar de discolampjes op aan konden sluiten. Buurman, die wij ook altijd 'buurman' noemden stond altijd klaar als we last-minute nog iets nodig hadden, een fietspomp, blikjes bier als de supermarkt al dicht was etc. Bij de andere burens deden we altijd netjes een briefje in de bus dat we een feestje in de steeg zouden geven en na het feest ruimden we alles weer netjes op. De oude buurvrouw die achter in de steeg woonde kwam altijd even vragen of het feestje leuk geweest was en vertellen dat we het keurig hadden opgeruimd. En met de werknemers van een kledingwinkel die in hun pauze altijd aan het roken waren bij ons in de steeg grapten we nog wat na over wat er die vorige nacht allemaal was gebeurd. Helaas woon ik er niet meer, maar ik heb er een ontzettend mooie tijd gehad en ik geloof daarom ook dat Stadgers en studenten uitstekend samen kunnen leven als er van beide kanten rekening met elkaar gehouden wordt."

Eveline, Binnenstad

"Afgelopen zomer zaten wij voor ons huys aan de weg te barbecueën toen opeens onze buurvrouw met een schaal meloen en ham kwam aanzetten. Ze had teveel gemaakt en vond ons zo gezellig zitten dat ze dat kwam brengen."

Pieter, Paterswoldseweg

“Elke ochtend voor ik lopend naar college vertrek, kom ik wel burens tegen. Het contact is niet intensief, maar op zo’n ochtend wordt er een kort praatje gemaakt. Over het weer, studeren en soms zelf anekdotes over vroeger. De sfeer in de sfeer in mijn straat is gemoedelijk. Mocht er wat aan de hand zijn, dan komen stadjes en studenten samen tot een oplossing!”

Koen, Korrewegwijk

“Bijna elke student verhuist wel een of meerdere keren tijdens hun studietijd. Omdat ik langzaam de wilde haren van het nachtenlang doorhalen aan het verliezen ben, ruilde ik onlangs mijn rommelige studentenkamer in voor een nette studio. Gelukkig genoeg wel in de Moesstraat, van oudsher een studentenbuurt zodat ik me nog steeds met mijn metgezellen ben. Op de dag van de verhuizing zou ik mijn vrienden, die mee hebben geholpen met verhuizen, trakteren op een lekker diner uit eigen keuken. Natuurlijk gaat zo'n maaltijd vergezeld met een glas rode wijn. Maar daar ging het even mis. De wijnglazen stonden nog in het oude huis. Wat nu? Of ordinair uit frisglazen wijn gaan drinken of... een goede reden om kennis te gaan maken met de burens! Zo gezegd, zo gedaan. Ik belde aan, stelde me voor als nieuwe buur en, uiteraard, mocht ik drie wijnglazen lenen. Het leuke van dit moment is dat ik vanaf de eerste dag dus een leuk contact heb met mijn buurvrouw. We groeten elkaar altijd en kunnen, mocht het nog een keer nodig zijn, dus iets bij elkaar lenen. ”

Arjen, Moesstraat

“Ik ben al twee jaar woonachtig in de Tweede Willemstraat en ondervind bijzonder weinig problemen met mijn burens. De hele straat leeft in goede harmonie met elkaar en irritatie en spanningen komen amper voor. Toen ik mij laatst had buitengesloten toen ik voor een korte boodschap naar de supermarkt moest, schoot mijn onderbuurman mij te hulp door mij een ladder te geven en mij op mijn balkon te helpen. Zonder enig probleem bood hij zijn hulp aan, ondanks dat hij mij niet kent! Dit laat zien hoe goed er wordt samengeleefd in mijn buurt.”

Rogier, Herewegbuurt/Tweede Willemstraat

“Omdat ik graag tijdens mijn studententijd wil blijven voetballen heb ik besloten om me aan te melden bij The Knickerbockers. Afgelopen jaar heeft iemand uit mijn team plaatsgenomen in het bestuur van de studententak van het Rode Kruis. Van tijd tot tijd organiseren zij activiteiten voor kansarme jongeren, eenzame ouderen of geestelijk beperkten. Omdat er stiekem in mij toch wel een hele behulpzame jongen schuilt heb ik me aangemeld als vrijwilliger en zodoende heb ik laatst een middag een potje klaverjas gespeeld in een bejaardenhuis. Ik heb een ontzettend leuke middag gehad maar het mooiste was het feit dat ik kon zien aan de ouderen dat ze een fantastische tijd hebben ervaren. Het is erg mooi om te zien dat je samen plezier kan maken ondanks de leeftijds kloof. Voor mij reden om me vaker om te geven als vrijwilliger en op deze manier me vaker te begeven onder stadjes die erg geholpen zijn met mooie ervaringen met studenten.”

Jan, Rivierenbuurt

“Ik woon in een appartement vlakbij winkelcentrum Paddepoel. Dat appartement is soms best wel gehorig, dus als wij een feestje geven dan kan ons hele complex meegenieten. Dat is natuurlijk niet altijd goed gegaan, laatst stonden onze beneden-buurman en buurvrouw om 2 uur 's nachts op het balkon te schreeuwen dat we stil moesten zijn. We stonden toen net klaar om naar de stad te fietsen. De volgende ochtend ben ik toen maar even op visite geweest bij de burens, waarna we best goed contact hebben. Ik moet wel eerlijk toegeven dat we wat stiller zijn geworden, vooral 's nachts. Maar dat is denk ik ook wel wat je krijgt als je zorgt voor beter contact met je burens, dat er een soort van wederzijds respect ontstaat en dat je dan meer rekening houdt met elkaar.”

Henk, Selwerd

“In mijn flat hangen vaak briefjes van ouderen die op zoek zijn naar studenten om hen computerbijles te geven. Het is een mooi voorbeeld van kennisoverdracht van jong naar oud en van verbroedering tussen stadje en student.”

Matthijs, Eendrachtskade

“Naar aanleiding van de facebook pagina Stadje & Studenten wilde ook ik graag mijn verhaal delen. Sinds 3 jaar woon ik als student met veel plezier in Groningen. In de wijk waar ik woon wonen zowel studenten als niet-studenten, naar mijn idee, met plezier samen. Ik wil niet zeggen dat we allemaal besten vrienden zijn maar in de omgang met elkaar zijn we volgens mij niet anders dan andere wijken in Nederland. Natuurlijk vragen de burens soms of we de muziek wat zachter kunnen zetten of misschien het raam dicht kan. Op dezelfde manier hebben wij de overbuurman gevraagd of hij de drollen van zijn hondje op de stoep zou willen opruimen. Een van mijn burens heeft een kapperszaak in de straat maar op speciaal verzoek komt hij een keer in de zoveel tijd naar ons huis toe om onze haren te knippen bij ons thuis. Ook komen er geregeld burens aan de deur die vragen of wij hun oude koelkast, serviceset of nachtkastje kunnen gebruiken. Ik denk dat studenten en stadje perfect samen kunnen leven zolang er maar contact is. Ik heb van vrienden verhalen gehoord over buurtbewoners die via een brief duidelijk maakte niet gedient te zijn van de luide muziek. Bij de brief waren handtekeningen ingezameld van andere buurtbewoners. Het gekke was dat geen van de mensen die hun naam onder de brief hadden gezet ooit was langsgeweest bij het huis of de muziek wat zachter kon. Wie er dan fout is? Samenleven doe je samen, toch?”

Tim, Oranjebuurt

"Echte liefde heeft tijd nodig om te groeien. Mijn thuisstad in Vlaanderen is net als Groningen een oude universiteitsstad waar inwoners en studenten elk jaar opnieuw zoeken naar de juiste verhoudingen. Dus dacht ik wel te weten hoe dat gaat. Juist ja. Ik was student, ik vond een baantje. In eens supermarkt. Na ruim een half jaar gaf ik er de brui aan. Ik begreep mijn collega's niet. Achteraf begreep ik dat ze erg hun best hadden gedaan om me me thuis te laten voelen. Ik was student, ik woonde op kamers. Bij een hospita. Na ruim een half jaar verhuisde ik naar een studentenhuus. Ik begreep die knorrige, stugge man niet. Achteraf gezien was hij best aardig. Ik was student, ik zat op vereniging. Leerde een jongen kennen. Een stadjer. Na ruim een half jaar dacht ik dit kon nog wel eens serieus worden. Toen ging ik me wat verdiepen in de Grunneger cultuur. Volgde zelfs een keuzevak Gronings om mijn schoonfamilie in het Ommeland te kunnen verstaan. Vond een nieuw baantje waarin ik dat Gronings ook vaak hoorde. En ik werd voor een tweede keer verliefd. Op die stad en haar stadgers, de muziek van Ede Staal, Pé en Rinus, samen het volkslied zingen op de Grote Markt. We vonden een flatje in de Hortusbuurt. Met een overbuurvrouw die wel eens een biertje komt drinken op ons balkon. Want dan heeft ze zo'n leuk uitzicht op haar eigen huis. Met een buurvrouw wiens hond regelmatig ontsnapt. Dan helpen we zoeken in het Noorderplantsoen. Met een eetcafeetje op de hoek waar we vaak het dagmenu gingen checken op het krijtbord en dan gingen we eten bij mijn landgenoot Lambik. Met een handige kringloopwinkel om de hoek, zodat je niet eens een bakfiets hoeft te huren wanneer je een leuke bank hebt gekocht. Met Noorderzon in je achtertuin. Heerlijk! Ik ben getrouwd. Met die stadger. Aan Grunnegs proat'n waag ik me als Vlaming niet. Maar ik kan het redelijk verstaan en ik heb de stad, de stadger en zijn stadsgenoten in mijn hart gesloten. En als we op de markt zijn eten we friet bij de Belg."

Evelien, Hortusbuurt

"Een paar maanden geleden was er een enge zwerver die bij ons (meidenhuus) bleef aanbellen en aankloppen en naar binnen wilde! Wij bang natuurlijk en durfden niks, toen was er een buurman (buurman Adrie) die hem vanaf buiten wilde wegjagen en ons riep de politie te bellen! Zo geschiedde, politie kwam en wij kregen Adrie's nummer voor als 't nog een keer gebeurde en we bang waren!"

Madeleine, Parkweg

"Ik woon in de Jozef Israëlsstraat in de Schilderswijk van Groningen. Welbekend en een studentenstraat bij uitstek. Afgelopen september is er met succes een American Party in onze straat georganiseerd. Doel van het feest? Studenten en burens met elkaar in contact brengen ten behoeve van de prettige sfeer in de wijk. Het feest was zeker een succes en na afloop is er zelfs een manifest geschreven door de buurtbewoners, ondertekend door zowel studenten als stadgers. Ik denk dat deze initiatieven goede voorbeelden zijn van integratie tussen studenten en hun burens in de woonwijk en dat de mensen in mijn straat zich gelukkig mogen prijzen met deze fijne buurt."

Carmen, Josef Israëlsstraat

"Bij mij in de straat is er elk jaar een barbecue voor alle bewoners van de straat. In de straat wonen zowel stadgers als studenten. Iedereen maakt voor de barbecue hapjes en neemt wat drinken mee. De laatste 2 jaar werd er ook een voetbalwedstrijdje georganiseerd! Het is een leuke manier om elkaar te leren kennen en volgens mij voorkomt het ook veel frustratie. Tijdens de laatste barbecue hebben we bijvoorbeeld met de straat afgesproken op 2 bepaalde plekken fietsen te parkeren in plaats van overal en nergens. Omdat we dit gezamenlijk deden was volgens mij niemand ontevreden met de oplossing. Door de barbecues weten mijn burens wie ik ben en spreken ze mij volgens mij makkelijker aan. "

Annelies, Korrewegwijk

